

de Volapük, Esperanto, Ido, Occidental, Basic English, Novial, Interglossa kaj Glosa, Interlingua, Loglan-Lojban, Neo kaj Klingon. Eŭropano eble miras pri envicigo de la lastaj tri, kiuj, male al la antaŭe pritraktitaj, ne estas internaciaj helplingvoj (kiel Harlow ĝuste indikas, Loglan ekestis por testi la Sapir-Whorf hipotezon, Neo mortis kun sia aŭtoro kaj Klingon estis konstruita por filmserio *Star Trek*), sed ili estas en Usono tre popularaj. La laboro de Harlow ne estas esence originala, sed ĝi estis unu el la unuaj tiaspecaj disponeblaj en interreto.

Gvidlinioj por konstrui optimuman helplingvon aperis iom poste, laste reviziite en 2001, sub titolo *Proposed Guidelines for the Design of an Optimal International Auxiliary Language* (<http://www.invisiblelighthouse.com> – en majo 2019 ne plu funkcia) sur unu el la plej ofte vizitataj retpaĝoj de Richard K. Harrison. Enkonduke li premisas, ke homoj bezonas iun „interlingvon”/”lingua franca” por mondvaste interkompreniĝi, sed la jam funkcia angla lingvo eble estas malfacila por „personoj malpli inteligentaj kaj tiuj, kiuj ne havas tempon aŭ talenton por lerni”. La optimuma internacia helplingvo do devas esti facile lernebla, sed krome riĉa por ĉiutaga konversacio samkiel por specialaj fakaj informoj, komputiltraktebla kaj aldone kulture neŭtrala. En unuopaj ĉapitroj Harrison pritraktas jenajn konstrupartojn: Fonologio: elekto de morfemoj, fonotaktiko, distingo de fonemoj. Ortografio. Morfologio: vortkunmetado, alomorfo. Vortaro: vort-fontoj, semantiko. Gramatiko: facileco, sintakso (bezonoj, SVO-aliro, infleksio, minimumiga aliro, ambigueco, ĝenro, transitiveco). Komputila trakteblo. Konkludo: aldone al ĉi kriterioj necesas iel konvinki homojn uzi tiajn lingvojn, alie „artefaritaj helplingvoj daŭre restos nepopularaj”. Se oni ne prikonsideras la postulojn starigitajn de IALA, jam en 1991–1994 aperis similaj (cetere de Harrison menciitaj) postuloj de Rick Morneau por optimuma maŝintraduka lingvo (sur la paĝo <http://www.glossopoeia.org/> ne plu trovebla en 2019).

Jam en 1996 (laste reviziite 1998) Harrison lanĉis propran sistemon de klasado de conlangs. Kiel kutime, sub la nocio de conlang apartenas kaj kelkaj vortoj kaj frazoj (en tiu senco 11 conlangs de Tolkien) kaj kompletaj sistemoj kiel Esperanto. La proponata klasado, la unua siaspeca en interreto, baziĝis ekskluzive sur la plejmulto da vortaraj fontoj. Ĝi respektis la tradician diferencon inter apriorereco kaj aposterioreco, sed en detaloj ĝi estis sen rilato al reale ekzistantaj planlingvoj:

1. a posteriori
  - 1.1 modified or revived single natural languages
    - 1.1.1 Latin
    - 1.1.2 Modern English
    - 1.1.9 others
  - 1.2 modifications of single a posteriori artificial languages
    - 1.2.1 Esperanto reform projects
    - 1.2.9 others
  - 1.3 combinations of closely-related artificial languages
  - 1.4 blends of closely-related natural languages
    - 1.4.1 pan-(Indo-)European vocabularies
      - 1.4.1.1 Romance vocabularies
      - 1.4.1.2 Germanic vocabularies
      - 1.4.1.3 Romance-Germanic mixtures
      - 1.4.1.4 Slavic vocabularies